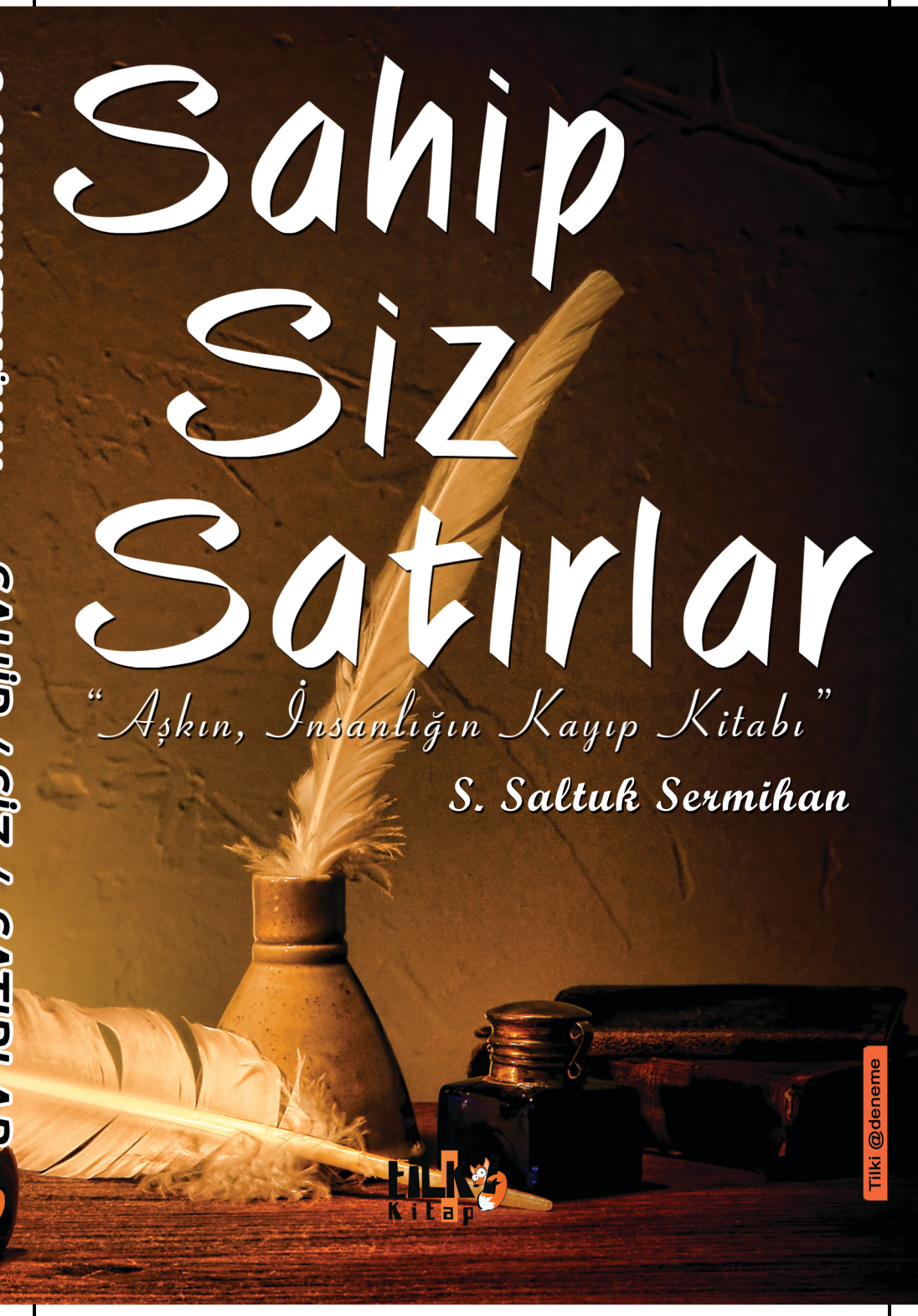
Sahip Siz Satırlar

"Aşkın, İnsanlığın Kayıp Kitabı"

S. Saltuk Sermihan

Tilki Kitap

Tilki @deneme

tilki
Kitap

deneme

sahip/siz/satırlar
s. saltuk sermihan

ISBN 978-605-5045-05-0
1.Basım, İstanbul, Şubat 2014, 500 Adet
Genel Seri: 22 Deneme Serisi: 2

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
info@tilkikitap.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Sinem Kinsun
Kapak Tasarımı: Hüseyin Arslanbaş
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Engin Matbaacılık/Topkapı

Durun ! Hayata küsmek de neymiş. . .Siz büyüdünüz artık. . .

Bırakın bu çocukluğu. . .

sahip/ siz/ satırlar

Doğrudur ellerimi sana dokunmak için kullandığım...

Bak, gördün mü yüreğinin bam teline dokunmak için saatlerdir elimde kalemim.

s./ saltuk sermihan

S. Saltuk Sermihan, 1986 Haziranın sıcağında dünyanın soğuk yüzüyle tanıştı.

Nefes alıp verdikçe yaşlandı. Yeri geldi gözleri yaşlandı. Yaşamayı, hüznü ve insanı sevdi. Kalemle suç ortağı oldu, satırları kirletti. Yüreğini ve insanlığı temiz tutmaya çalıştı. Okula gitti ders çalıştı, eğitim alanında iş kurdu insanlık için çalıştı. İş dünyasına ve eğitim dünyasına girdikten sonra çok fazla şey gördü, çok fazla şey duydu.

Başarının mükemmel olmaktan değil, yürekli olmaktan geçtiğini gördükten sonra kitlelere " Yüreğin varsa gel! " söyleşisiyle ulaşmakta.

Söyleşi İçeriği:
Kararsız mısınız? Geleceğin belirsizliği sizi de yordu mu? Güzel günlerden umudunuzu kaybettiniz mi? Yaşamak yük mü oluyor? O zaman yüreğinizi alın gelin. Güzel günlere yürekli bir yolculuk sizi bekliyor.

İletişim
https://twitter.com/sermihan
https://www.facebook.com/saltuk.sermihan
https://www.facebook.com/s.sermihan

Organizasyon:
Pugem (Pusula Gelişim Merkezi) : 0 246 223 37 27

Ahde vefa

Günün birinde kalemim " Nereden geldiğiniz nereye gitmek istediğiniz kadar önemli değildir " yazmıştı. Belki gitmek istediğimiz yer kadar önemli değil nereden geldiğimiz ama unutmamalıda. Bugün ki yaşantımın ve düşüncelerimin mimarı babam Veli Şahin'e, hiçbir zaman maddi ve manevi desteğini esirgemeyen amcam Murat ŞAHİN'e , yazmam konusunda ısrarından vazgeçmeyen Ömer Lütfü ERENLER'e ve emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

Vefayı ve nereden geldiğimizi unutmamalı.

Belki sadece yazmalı…

Yazmak konuşmaktan güzeldir. Yazmada içindekileri kalemle, kâğıtla paylaşmak vardır. Bazen onlar da susarlar kimseciklere bir şey söylemezler. Üçünüz arasında kalır yaşanmışlıklar, yaşanmamışlıklar, kırgınlıklar vs...

Konuşunca öyle mi? Derdine dert katar insan. Söylemek yetmez o zaman. Anlatmak da gerekir. Anlaşılsın istersin, dinleyen anlamak ister. Sırrın mahrem perdesi aralansın ister herkes. Ve o sır işte o zaman başlar yüreği kemirmeye. Sağır sultan bile duyar duymasına da...

Bir gün bir yerde apansız çıkar karşınıza. O sizi tanır, siz tanıyamazsınız. Bu olamaz dersiniz benim evladım. Oysa bilirsiniz, daha ilk ağzınızdan çıktığı andan itibaren onu ilk teslim ettiğinizde alıp kendince büyüttü bir başkasına verdi. O aldı, başka bir şekil verdi ona. Derken size geldi işte. Hırpalanmış, yorgun ve bitkin.

Alıp bağrınıza basamazsınız, tutup da atamazsınız. Kendinizle hesaplaşmaya başlarsınız. İnsanlığı sorgular, duyguları yargılar, bu son olsun der, sessizce kabul edersiniz.

Belki bu yüzden sadece susmalı...
Belki bu yüzden sadece yazmalı...

Mavi bir sayfada, beyaz kelimeler besliyorum sana.
Yüreğimden uçacak cesareti buldukları gün haber yollayacağım sana.
Sen şimdilik merak etme, teslim ettim onları aşka.

Ah bu şairler…

Ah bu şairler! diyorlar. Acının, hüznün bütün faturasını şairlere, yazarlara kesiyorlar. Hasılası, kelimelere kalıyor vebal. Haksız da sayılmazlar. Kelimelerle çalınıyor yürekler, hayatlar. Kelimelerle işleniyor bazı suçlar. Yaş çıkmamalı gayrı, çıkacaksa yasa çıkmalı. Herkes sözlerinin ya hakkını vermeli, ya hak almamalı. Söyleyin şimdi, haksız mı yazarlar kelimelerle kaybettikleri hakları aramakta ? Anlayın onlarınki de nefs-i müdafaa.

Oysa şehrin bütün sokaklarını gözyaşıyla yıkamıştım.
Hangisinden geçersen; su gibi gittin,
su gibi gel diye.

Şairleri de severler mi anne?

Şairleri de severler mi anne? Gözlerine bakmaya cesaret edebilirler mi? Şairler neden konuşmaz anne? Di'li geçmiş zamanlardan sonra mı hep dillere düşer şairler? Şairler de büyür değil mi anne, öldükleri gün? Anne ben de büyüyeceğim bir gün, o gün beni de bir şiire gömün.

yağmurlu günlere yakışıyordu en çok hüzün
hüzünlü yüreklere yağıyordu yağmur
hüzün yağmur taşıyordu,
hüznü bulutlar taşıyamıyordu
İnsan taşıyordu!
yüreğinde kimsenin bilmediği hüzünleri…

Taşıyamıyorum yokluğunu.
Hani gelsen bir omuzda sen versen diyorum.

Vakit akşam, kalabalıktı yalnızlıklar.

Vakit akşam, sokaklar kalabalıktı. Sessiz bir yığın akıyordu caddelerden; omuzları yorgunluktan çökmüş, yüzlerinde hayat kaygısının stresi ve ışığını kaybetmiş gözler. Yetmiyordu sokak lambaları ne umut saçmaya, ne de tanıdık bir simaya rastlamaya. Herkes gömülmüştü kendi yalnızlığına. Kazara hayatın içinde birbirine çarpanlar kısa cümleler kuruyordu.

Vakit akşam, sokaklar kalabalıktı. Kısa adımlarla uzaklaşıyordu birbirinden insanlar. Asansörler dardı, ayak sesi duyulmaya görsün hemen gidilecek kata basılırdı. Selam cümleleri uzundu, kafa sallamak kafiydi.

Ev dört duvar, sessizlik sığınaktı. Vakit akşam, kalabalıktı yalnızlıklar.

Duydum ki bana vermek için geceleri inci taneleri biriktiriyormuşsun.
İnci tanem hediyemi vermeye ne zaman "geleceksin" ?

Yüreği PINAR olana…

Bir Sevda Düşlemesi Bu

Masumane
Ansızın yürekten sızıveren
Bugüne inat geleceğe dair
Bir sevda düşlemesi bu

Ne bir çift göze
Ne melekleri kıskandıran güzelliğe
Sadece sevginin kıymetini bilecek
Ve ömür boyu sevebilecek
Sevdalı bir yüreğe
Bir sevda düşlemesi bu

Nerede, kim olduğunu bilmeden
Ya nasip diyerek gelin misali
Belki gözyaşı kadar yakın olan
Belki gökyüzündeki yıldız kadar uzak
Alın yazımdaki güzele
Bir sevda düşlemesi bu

Orada mısın ? diye sorma,
kaybederim kendimi olmadığın yerde; ama orada olmak isterdim !

Bugünkü yalan aşklardan farklı
Her şey seni seviyorum sözcüklerinde saklı
Yitirmeden aşka olan inancı
Yaşanılması muhtemel
Bir sevda düşlemesi bu

Yanlış sevdalar yaşamamış
Kalbini herkese açmamış
Saf ve temiz kalmış
Kaderine inanmış
Beklemeyi bilen yüreğe
Bir sevda düşlemesi bu

Al kurdelenin anlam kazanacağı
Gelinliğin ona çok yakışacağı
Sevdayı bir ömür yaşayacağı
Sevilmeyi hak eden yüreğe
Bir sevda düşlemesi bu

Bu benim sevdam
Be benim hayalim
İşte bu
Şair yüreğim

Hadi tut ellerimden yâr...
Soran olursa, 'Hayata tutundum!' derim...

Sevda kim(in) şimdi?

Kimsesiz hikâyelerin kimliksiz kahramanlarıydık. Çorak topraklarda ne sevdamızın değeri bilindi, ne yüreklerimizdeki anonim'ler. Sevmeye sevdalı gençlerdik biz, yüreğiyle yaş'lanan, yüreğini sevda deyince ortaya koyan, sevda karşısında dili tutulan. Biz Şirin bir sevdanın Leyla'sına kapılıp çöllerde iz bırakıp, dağlardan hırsımızı çıkarmadık. Sevmekten u'tanır', yüzümüz kızarırdı da bir alın yazımız 'tanır'dı. Boşlukta kaybolmuş gözlerin çok tanığı olmuşluğumuz da yok değil hani. Sevilen tanıyı koyamadı da, birçok yiğidi yitik etti gözler. Doktorlara kalmıştı ince hastalığı tanımak, tanıtmak.

Bizim lügatimizde yoktur " tanışalım mı? ". Aşk gözümüzü kör etmiştir tanıyamayız ki, taşırız ama. Yüreğimizde kor taşırız da, avuçlarından tutup gülü yakmayız ama. Amanın, topal alıcısı bizizdir hep. Gözümüz şaşıdır da, sevdiğimizden şaşmayız. Kısacası şaşalı olmaz bizim sevdalarımız. Unutulan, anonim, eski sevdaların kim'liksizleriyiz. Söyleyin sevda kim'in şimdi?

-Nereye gidiyorsun gecenin bu vakti ?
+Aramaya
-Neyi ?
+Bulmak istemediğimi
-Bulacak mısın peki ?
+Ararsam belki.

Göçebe AŞK

Göçebe zamanlara denk gelmişti aşk, gönüllerdeki yuvalar boşalmıştı şehirde. Mevsimler, biten baharın resmi kayıtlarını tutuyordu. Yükü taşıyamayan kuşlar, geride doğacak acıları bırakmıştı. Aşk bu şehirde hep göçebe hayat yaşadı.

Öyle tanıdık ki yüzün
Tabi ya sebebi hüzün

Bir'i

"Bir'i arkasını dönüp gitmişti. Arkasından bir şey yapmalı dedi. Bir şey söylemeli. Söyleyemedikleri bir'ikmişti. Bir defter, bir kalem gerekliydi. Bir'den başladı bir yerlerden yazmaya. Bir'ini bitirdi oturduğu yerde. Bir'den kalktı gitti. Bir şeyler kalmıştı geride. Bilinmez bir'ileri okudu mu yazılanlarını. Bildiğimiz sahipsizsatırlar, bilinmez bir yazar kaldı geriye…"

S. SALTUK SERMİHAN / SALTUK SERMİHAN